

ทำไมผมจึงเลือกเรียนวิทยาศาสตร์

ผมไม่เคยคิดจะเรียนแพทย์ ตั้งใจจะเรียนวิทยาศาสตร์ตลอดมาตามอุดมการณ์ของโรงเรียน ตั้งใจว่าตอนม.6 จะสอบทุก.พ.ให้ได้ เพื่อไปเรียนวิทยาศาสตร์เมืองนอก แต่ผลของการทำกิจกรรมมากในช่วงม.6 ทำให้ผมสอบทุก.พ.ไม่ติด ซึ่งทำให้ชีวิตช่วงนี้ขยับไป แต่กระนั้นก็ยังตั้งใจว่าจะเรียนวิทยาศาสตร์ จนกระทั่งใกล้เวลาเอนทรานซ์ คำว่าแพทย์ ก็เข้ามาเป็นตัวเลือกอันดับ 2 เพราะเมื่อกระแสสังคม ครอบครัวยุคใหม่รอบข้าง ต่างสนับสนุนให้เรียนแพทย์ แต่ ผมไม่เลือกเรียน เพราะ 1 ผมต้องการรักษาอุดมการณ์ของโรงเรียนที่ปลูกฝังให้ผมรักวิทยาศาสตร์ และ 2 เพราะวิทยาศาสตร์เข้ากับ ชีวิตของผม ผมชอบเรียนฟิสิกส์ เพราะผมอยาก رؤ้อยากเห็น ชอบค้นหา รวมทั้งผมได้มีโอกาสไปฝึกงานแพทย์ ซึ่งตอนนั้นผมไม่ได้แสดงความโดดเด่นที่จะเข้าไปช่วยเหลือหรือ รักษาคนไข้อย่างจริงจัง นั่นคือสองเหตุ ผลหลักที่ทำให้เลือกเรียนวิทยาศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยมหิดล และผมโชคดีที่พ่อกับแม่ให้สิทธิในการตัดสินใจเลือกชีวิตของผมเองมากกว่าเพื่อนอีกหลาย ๆ คน อาจเป็นเพราะผมเป็นคนรับผิดชอบตนเองมาโดยตลอด พ่อแม่ไม่เคยต้องจ้ำจี้จ้ำไชให้ผมตั้งใจเรียน เรื่องเป็นห่วง พ่อแม่ผมเป็นห่วง เพราะในความคิดของท่านการเรียนวิทยาศาสตร์ไม่ได้ทำให้ชีวิตมั่นคงได้เช่นการเรียนแพทย์ แต่ผมให้สัญญากับพ่อแม่ว่าผมจะพยายามจนกระทั่งจบปริญญาเอกเมืองนอกให้ได้ และผมโชคดีที่ท่านทั้งสองไว้วางใจในการตัดสินใจของผม ผมโชคดีครับ

ผมทราบว่า การจะประสบความสำเร็จด้านวิทยาศาสตร์ได้จะต้องได้มีโอกาสไปศึกษาต่อต่างประเทศ ความไม่ไฝ่ฝันของผมคือการไปเรียนฟิสิกส์ที่ต่างประเทศให้ได้ ซึ่งการสมัครไปเรียนต่างประเทศและได้รับการตอบรับจะต้องมีองค์ประกอบคือ 1. มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดี 2. มีงานวิจัย 3. มีความสามารถด้านอื่นๆ ในระดับนานาชาติ ผมเป็นเด็กบ้านนอก ดังนั้น ภาษาอังกฤษของผมไม่แข็งแรง แต่เมื่อ จะต้องทำให้ตนเองมีประสบการณ์ต่างประเทศให้ได้มากที่สุด จะต้องฝึกภาษาอังกฤษให้ดีให้ได้ ขณะที่เรียนฟิสิกส์อยู่ที่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในระดับ ปริญญาตรี ผมเริ่มฝึกภาษาอังกฤษอย่างจริงจังตั้งแต่ช่วงเรียนปี 2 โดยการฝึกเขียนและพูดเป็นหลักควบคู่ไปกับการขอทุนไปฝึกประสบการณ์ในต่างประเทศและการทำงานวิจัย ตอนปี 3 ผมกับเพื่อนอีก 3 คน สมัครไปทำการทดลองที่ญี่ปุ่น แต่ไม่สำเร็จ จนกระทั่งปี 4 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากประเทศญี่ปุ่น ให้ไปทำการทดลอง และการทำงานวิจัย ซึ่งการร่วมกิจกรรมดังกล่าว จะต้องนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ผมไม่มีปัญหาในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษเพราะผมเตรียมตัวมาตั้งแต่ปี 2 ซึ่งการพูดภาษาอังกฤษได้ดี ทำให้ผมมีโอกาสมันเป็นตัวแทนนักศึกษาร่วมกิจกรรมนานาชาติ เช่น เป็นพิธีกรในงานของมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่เป็นนักร้อง เป็นล่ามให้กับคณะทำงานต่างชาติ รวมทั้งผมเข้าร่วมโครงการ JSTP ทำให้ผมได้รับทุนวิจัยและมีโอกาสไปนำเสนอผลงานวิจัยหลายครั้ง และหนึ่งในความภาคภูมิใจสูงสุดที่ผ่านมามีคือผมได้เป็นนักศึกษารางวัลพระราชทานอย่างที่ผมตั้งใจตั้งแต่แรก ว่าในระดับปริญญาตรีผมจะต้องพิชิต 3 องค์ประกอบให้ได้ เมื่อเป็นดังนั้นแล้ว ก่อนจบปี 4 ผมก็วางแผนสมัครมหาวิทยาลัย ต่างประเทศ และตัดสินใจเลือก ไปศึกษาต่อที่ ภาควิชาฟิสิกส์ ที่มหาวิทยาลัย เอ็ดินเบอระห์ สหราชอาณาจักร ซึ่งให้ทุนเรียนจนจบปริญญาเอกโดยไม่ต้องขอใช้ทุน

หากให้ มอง ย้อน กลับไป ผมรู้สึกว่าการที่ผมไม่ได้เสีย ใจที่สอบทุก .พ.ไม่ติด และตั้งใจที่ตัวเองตัดสินใจเรียนวิทยาศาสตร์ ไม่เรียนแพทย์ การเป็นนักเรียนก.พ.ก็คิดว่าจะได้เรียนสิ่งที่ตนเองชอบตั้งแต่ช่วงปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยดี ๆ ที่ต่างประเทศ แต่ ข้อเสียคือ สำหรับคนที่ตั้งใจจะกลับมาทำงานให้ประเทศชาติ จะขาดความเข้าใจและระบบเครือข่ายในการทำงานในอนาคต การเรียนปริญญาตรีในประเทศบวกกับการทำกิจกรรมมากมายทำให้ผมรู้จักคนมากมาย รู้ว่าผมควรจะไปทำงานที่ไหนที่ตรงกับความต้องการและความสนใจของผม ในขณะที่เพื่อนที่เรียนก.พ.จะต้องกลับมาทำงานตามสังกัดที่ให้ทุนซึ่งอาจขาดเครือข่ายในสายอาชีพไป และตั้งใจที่ไม่ตัดสินใจเรียนแพทย์ตามกระแสสังคม เพราะนั่นหมายถึงตลอดทั้งชีวิตผมจะต้องทำงานที่ผมไม่ได้มีความกระตือรือร้นในงาน ซึ่งผมไม่คิดว่าผมจะทำได้ดีเท่ากับที่ผมทำสิ่งที่ตนเองรัก คือการทำงานวิจัยด้านฟิสิกส์เช่นทุกวันนี้

ประวัติโดยย่อ

วนรักษ์ ชัยมาโย เป็นนักเรียนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ รุ่น 11 เป็นคน จ.สุรินทร์โดยกำเนิด บิดามารดารับราชการครู จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนสุระวิทยาคาร ระดับปริญญาตรีจากภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และกำลังศึกษาระดับปริญญาโท-เอก ที่ มหาวิทยาลัยเอเดินเบอระห์ สหราชอาณาจักร